

turligtvis uholdbart. Det foreslås derfor, at virksomheden som minimum skal følge reglerne i regnskabsklasse C.

Henvisningen til §§ 109 og 110 indebærer, at en virksomhed, der ellers ville være fritaget for at aflægge årsrapport efter undtagelsen i § 4, stk. 1, men som er modervirksomhed for en koncern, alligevel skal aflægge årsrapport og herunder koncernregnskab. Det er her forudsat, at koncernen opfylder betingelserne i §§ 109 og 110, dvs. størrelsesgrænser, der svarer til grænserne mellem B- og C-virksomheder. Det samme gælder for B-virksomheder, der altså skal aflægge årsrapport efter reglerne for regnskabsklasse C.

Det følger af *forslagets* stk. 5, at en virksomhed altid kan vælge at følge regler på et højere niveau i byggeklodsmodellen. Virksomheden skal ikke nødvendigvis overtage hele det højere sæt af regler. Dog kræves det, at virksomheden konsekvent følger reglerne på et systematisk grundlag. Eksempelvis vil indregning af indirekte produktionsomkostninger under aktiver, som en virksomhed i regnskabsklasse B ønsker at foretage, samtidig betyde, at kravene til beskrivelsen heraf i virksomhedens anvendte regnskabspraksis skal følges. Tilvalg af ledelsesberetningens krav om omtale af forventninger til fremtiden betyder også, at det tilknyttede krav om beskrivelse af væsentlige forudsætninger for forudsigelserne samtidig skal iagttages.

For at undgå misforståelser hos regnskabsbrugerne skal virksomheder, der aflægger årsrapport efter reglerne i klasse B, C og D, altid markere i årsrapporten under anvendt regnskabspraksis, hvilken regnskabsklasse årsrapporten er aflagt efter, jf. § 53, stk. 1. Aflægger virksomheden sin årsrapport på grundlag af f.eks. klasse B, men med tilvalg af enkelte regler i klasse C, skal det fremgå, at klasse B anvendes med angivelse af de regler for klasse C, der yderligere anvendes.

Til § 8

Forslagets § 8 svarer indholdsmæssigt i det store hele til gældende lovs § 2, stk. 1 og 2, om ledelsens ansvar for regnskabsaflæggelsen. Forslaget uddyber dog reglerne og tilpasser bestemmelsen redaktionelt. Årsagen hertil ligger tildels i, at forslaget nu direkte omfatter flere virksomhedsformer, så man ikke længere kan forlade sig på kompetenceregler m.v. fra aktie- og anpartsselskabsloven.

I *stk. 1* understreges, at det er virksomhedens ledelsesorganer, der har ansvaret for aflæggelsen af årsrapporten. Begrebet "ledelsesorgan" er brugt i stedet for den nuværende lovs "bestyrelse og direktion", fordi

flere virksomhedstyper end før er direkte omfattet af forslaget. Ledelsesorganerne kan, selvom der ofte vil være lighedspunkter mellem de forskellige strukturer, være benævnt med forskellige betegnelser, ligesom kompetencefordelingen kan være forskellig i vedtægter eller selskabsaftaler. Hvor lovgivning, vedtægter eller aftale er tavse, vil der eventuelt forekomme sædvaner for en arbejdsdeling, der i så fald finder anvendelse. Lovforslaget har ikke til formål at regulere kompetenceforholdene i forskellige virksomhedsformer, men overlader til den særlige lovgivning, vedtægter, aftale eller sædvaner for den pågældende virksomhed at fastsætte disse forhold.

I virksomheder med personligt ansvar påhviler pligten til at udarbejde årsrapport som udgangspunkt de personlige deltagere i fællesskab. I interessentskaber og kommanditselskaber ligger pligten som udgangspunkt hos interessenterne henholdsvis komplementarerne. Pligter og rettigheder kan imidlertid være overdraget til bestemte deltagere eller til et egentligt ledelsesorgan. I aktieselskaber og anpartsselskaber er de relevante ledelsesorganer – ligesom i den nugældende lov – bestyrelse og direktion. Den, der overtager det faktiske ledelsesansvar, anses normalt for at være tiltrådt som ledelse, selvom forholdet endnu ikke er anmeldt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Den nye ledelse har ansvaret for udarbejdelse af årsrapport, selvom den først er tiltrådt efter en balancedag og før tidspunktet for regnskabsaflæggelsen.

I *stk. 2* er ledelsesmedlemmernes personlige ansvar markeret. Dette følger af almindelige danske retsgrundsætninger, men er medtaget ex tute i forslaget. Medlemmerne af de pågældende ledelsesorganer har hver for sig et ansvar for, at årsrapporten er udarbejdet, så der er tid til revision, godkendelse og indsendelse m.v. inden for lovgivningens og eventuelle vedtægters frister. Ledelsesmedlemmerne skal i god tid inden fristernes udløb aftale med revisor, hvornår årsrapporten skal være udarbejdet, så revisor – måske i en ofte travl periode – kan planlægge sin revision. Gældende lovs § 2, stk. 2, hvorefter den reviderede og af ledelsen godkendte årsrapport skal kunne fremlægges senest 8 dage inden afholdelse af generalforsamlingen er overflødig i forhold til selskabslovene og passer ikke til andre virksomhedsformer. Bestemmelsen er derfor ikke bibeholdt.

Ledelsen skal ikke alene påse, at lovgivningen og de eventuelle regnskabsbestemmelser i vedtægter eller selskabsaftalen er overholdt. Foreligger regnskabsstandarder for et område eller bestemte virksomheder, skal disse også overholdes inden for de rammer, der gælder for sådanne standarder. I så fald for-